

A 6 óra 30 perces ébresztő (sokaknak nagyon fáj) majd reggeli után bepakoltunk a buszba és folytattuk utunkat a sóvidék felé. Dévától Szovátaig 237 kilométert tettünk meg közel 3 óra alatt.

Szóvátafürdón csatlakozott hozzánk idegenvezetőnk Kovács Szidónia , aki körbe vezetett bennünket a világ legnagyobb heliotermikus tava a Medve-tó körül, amelyet Erdély Holt-tengerének is neveznek. Megtudtuk, hogy a tó nevét a kiterített medvebőrrel kapta. A tó 1875-ben jött létre, amikor a heves esőzéseknek köszönhetően beszakadt a sóhegy, és az így kialakuló medencében lassanként összegyűlt a patakok vize. Kialakulásakor a tó vize gyakran elérte a 70 Celsius-fokot is, ez viszont napjainkban már nem jellemző, általában 30-40 fokot mérnek benne. A tó középső rétegei az úgynevezett heliotermikus hatásnak köszönhetően melegebbek, mint az alsó vagy a felszíni rétegek. Ez a jelenség csak a sótavakban figyelhető meg.

A Medve-tó sótartalma a felszíntől lefelé haladva folyamatosan nő, a tó tetején pedig a belefolyó édesvíz egy vékony réteget alkot, ami üvegházhatást eredményez, megakadályozva a víz kihűlését. A napsütés felmelegíti a sűrűbb alsó réteget, ami nem tud feláramlani a felszínre. Az üdülővárosban a Medve-tavon kívül öt további sós, valamint két édesvízű tó található. A gyógyulni vágyókat többek között balneo- és hidroterápia várja, a túrázók a környező erdőkben kalandozhatnak. A Medve-tó iszapjának és vizének is gyógyhatást tulajdonítanak, reumatikus panaszokra és a meddőségi problémák kezelésére is ajánlják. A gyógyulásban, feltöltődésben minden bizonnyal a friss levegő és a csodás természeti környezet is szerepet játszik.

A sóvidéken járva már alig vártuk, hogy lejussunk a bányába. A falu központjából autóbusszal jutottunk le az 1250 m hosszú alagúton a föld alatti látogatási szintre, ami az „50-es Szinten” működik, és amely 120 m mélyen helyezkedik el a felszínhez viszonyítva.

A római korig visszavezethető a parajdi sóbányászat Erdély gazdagságának egyik alapja volt a középkorban. Az összetételében egyedülálló gyógyhatással bíró fehér arany már a múlt század közepétől gyógyítási célokat is szolgál a gasztronómia mellett, a kitermelés egyik szintjén, óriási népszerűségnek örvend a gyógyulni vágyóknak berendezett gyógyközpont.

A Kárpát-medence legjelentősebb sókitermelő vidékének központja Parajd. A parajdi só az óceán kiszáradásakor keletkezett, tartalmaz minden ásványi anyagot és nyomelemet, szennyeződéstől és adalékanyagtól azonban mentes. Hiteles írásos dokumentumok első ízben 1405-ben említik a sókitermelést itt, a földalatti bányászat 1762-ben kezdődött meg.

A parajdi sóréteg vastagsága csaknem 3 km, átmérője pedig eléri a másfelet. Itt rejtőzik Európa legnagyobb sótartaléka.

Odalent nemcsak a só gyógyító erejét kihasználók, de a kikapcsolódni vágyók is bőven megtalálhatják számításukat. A 90-es évektől folyamatosan kiépülő turisztikai központ a szórakozások gazdag tárházát biztosítja. Világítással és szellőztető rendszerrel ellátott tárnában alakítottak ki kalandparkot, játszóteret, szobrász és festőtáborok működnek, sőt ökumenikus istentiszteleteket is tartanak az itt megépített kápolnában.

A közel két órás bánylátogatást a felszíni sóformák tanulmányozásával folytattuk. Egy óriási szabadtéri múzumba sétáltunk. A parajdi Sósorosba, amely országos védettségű geológiai természetvédelmi terület. A Só-szoros lényegében a Korond-patak szurdokvölgye. Itt a patak átvágta a sóhegyet és a felszínre került sósziklák hófehér csipkéket hagytak maguk mögött. Korábban itt a felszínen történő kitermelés folyt.

Már a parkba való belépés után jól követhető és számos információs táblával ellátott tanösvény fogadott bennünket. A tanösvény, amely 1km hosszúságú, és 7 állomással rendelkezik, a szoros leglátványosabb pontjain át vezetett, betekintést nyújtva a terület csodálatos karrképződményeinek, sóforrásainak a világába. A vakító fehér só sokszor egy téli behavazott táj látszatát keltette, ami igencsak ellentmondásos volt a 31 fokos melegben.

Idegenvezetőnkől megtudtuk hogy a felszíni sókristályok biztos időjárásjelzőként működnek: Ha szép idő várható kifehérednek, ha pedig eső, beszürkülnek.

A tanösvényen végig haladva néhányan kipróbálták a helyiek által épített iszapfürdőt.

A szervetlen eredetű sós gyógyiszapot a helyiek évtizedek óta kúraszerűen használják reumatikus és ízületi panaszokra, bőrbetegségekre, vagy akár nőgyógyászati gondokra..

A Sósorosból kísértálva ismét autóbuszra ültünk, és az aznapi két programot a kora esti órákban teljesítettük.

Koszorút helyeztünk el Tamási Áron sírjánál Farkaslakán, majd a vásári fogatagban csodáltuk a korondi fazekas mesterek szemet gyönyörködtető alkotásait.

Oroszhegyen a Sziklakert Panzióban már vártak bennünket meleg vacsorával. Türelmetlenül igyekeztünk volna a szállásunkhoz eljutni, de a legelőről hazatérő marhacsorda komótosan haladva állta el az utunkat. Ez is élmény volt!

Az aznapi fáradtságot feledtette velünk a kényelmes teljes komfortot biztosító szállásunk , és a finom vacsora.